

<...>

Susitikdama su kaliniais supratau dar vieną dalyką, kurį gyvas Kristus pažadina gyvenime: gyvenimo tikslas yra santykis su Dievu, tuo tarpu, kai mes galvojame, kad gyvenimo tikslas yra sėkmė: kad vaikai išlaikytų egzaminus, susituoktų, kad vaikai taptų krikščionimis, kad reikalai klostytųsi taip, kaip mes įsivaizdavome kas būtų gerai, apskritai – kad einamas kelias būtų ramybė, tuo tarpu, kai gyvenimo tikslas yra santykis su Dievu, ir šis kelias yra dramatiškas.

Kad gyvenimo tikslas yra santykis su Dievu yra taip akivaizdu, kad dėl to mirštama. Gyvenimas yra dramatiškas dalykas. Kaip visada sakė kun. Giussani, gyvenimas yra liūdnas, bet jeigu toks nebūtų, būtų beviltiškas.

Mes esame šiuolaikiški, todėl turime kitokią idėją dėl gyvenimo. Gyvenimo kaip sėkmės, kurio kelias – ramybė, kurioje nenutinka nieko kito kaip tik tai, ką įsivaizdavome. Tas kelias nėra tikras, nes tokių nebūna. Vienintelis egzistuojantis gyvenimas yra santykis su Dievu, ir jis – dramatiškas. Mes būname nuolat priblokšti, kad jis dramatiškas, lyg įvyktų netikėta avarija, tuo tarpu kai tai – gyvenimo prigimtis.

Tam tikru momentu supratau labai banalų dalyką – kad viską dariau tam, kad būčiau rami, o Dievas darė viską tam, kad suvokčiau Jį, taigi, traukėme į priešingas puses.

<...>